

[Damsgaard.]

og med påpegning rent eksempelvis af ganske få enkeltheder, vil jeg tilsige venstres medvirken til en grundig og kritisk gennemgang af finanslovsforslaget i finansudvalget.

Thestrup: Det høje tings medlemmer ved, at der har været forhandlet om en anden form for finanslovdebat end den, vi hidtil har haft, efter at det havde vist sig, at finanslovdebatten i alt for høj grad blev en gentagelse af den debat, der ved folketingsårets begyndelse finder sted i tilslutning til statsministerens redegørelse for rigets almindelige stilling i henhold til grundlovens § 38. For at få en helt tilfredsstillende ny form for finanslovdebat er det antagelig nødvendigt at foretage visse ændringer i forretningsordenen, men det har vi ikke kunnet nå i år. Vi er derfor nødt til at blive ved med den gamle og efter min mening utilfredsstillende form i år.

Der er endvidere sket det, at to af landets ledende aviser, Aktuelt og Berlingske Tidende, i de sidste dage har indeholdt hver sit lange indlæg om finansloven. I Aktuelt har den højtærede handelsminister og i Berlingske Tidende redaktøren af mit partis presse- og informationstjeneste, Aage Hastrup, skrevet herom. Begge disse indlæg har indeholdt en bedømmelse af finanslovsforslaget i almindelighed, og det er derfor ikke let at sige noget nyt herom. Alligevel skal jeg forsøge på det, og jeg skal ikke i særlig grad komme ind på enkeltheder i lovforslaget.

Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg er enig med den højtærede finansminister i det, han sagde i sin fremsættelsestale om, at vor økonomi var karakteriseret af en vis stabilitet. Vi har jo ligesom Vesteuropa som helhed været inde i en stærk stigning; vor produktion er steget, vor eksport er steget, og vor indtægt og vort forbrug er steget. Vi håber alle på, at denne stigning vil vedvare, men sikkerhed derfor har vi ikke, og det er dog vel en betingelse, at vi indretter

vore forhold således, at de fremmer en sådan stigning eller i hvert fald ikke virker imod den.

Hvad viser nu dette finanslovsforslag? Redaktør Aage Hastrup har i Berlingske Tidende skrevet, at finanslovsforslaget afslører, at vi har brug for en ny økonomisk politik. En sådan økonomisk politik har mit parti for længst forlangt og givet udkast til, og jeg havde naturligvis ligesom redaktør Hastrup gerne set, at regeringen var gået ind for en sådan linje. Det gør den imidlertid ikke. Den følger i det store og hele linjen fra tidligere finanslovsforslag, som er kommet under denne regering.

Som sædvanlig sker der en stor stigning såvel i udgifter som i indtægter. Det sidste betyder næsten udelukkende en stigning i skatter. Hvis vi følger den oversigt over drifts- og anlægsbudgettet for finansåret fra 1963-64 til 1964-65, som den højtærede finansminister gav os samtidig med finanslovsforslagets fremsættelse, vil vi se, at udgifterne heri for indeværende år, altså for finansåret 1963-64, er opført med 10.450 mill. kr., medens de for det kommende finansår, altså 1964-65, er opført med 11.249 mill. kr., og at indtægterne i 1963-64 er opført med 10.960 mill. kr., medens de for 1964-65 er beregnet til 11.806 mill. kr.

For indtægternes vedkommende er der således en stigning på 846 mill. kr., og for udgifterne på 799 mill. kr. Selve disse tal er jo udtryk for en stor stigning, men spørgsmålet er, om ikke stigningen i virkeligheden er højere, end tallene giver udtryk for. Ministeren sammenligner nemlig finansloven for 1963-64 med finanslovsforslaget for 1964-65, altså lov med forslag. Der sker imidlertid en del ændringer på finanslovsforslagets vej til at blive en rigtig finanslov, og disse ændringer giver sig som regel udtryk i stigninger. Hvis man sammenlignede finanslovsforslaget med det tidligere finanslovsforslag, så ville stigningerne i udgifterne ikke blive 799 mill. kr., men 1.478 mill. kr. og stigningerne i indtægter ikke 846 mill. kr., men 1.406 mill. kr. Der er således intet, der tyder på, at staten ikke igen i finans-